

Тема 2.

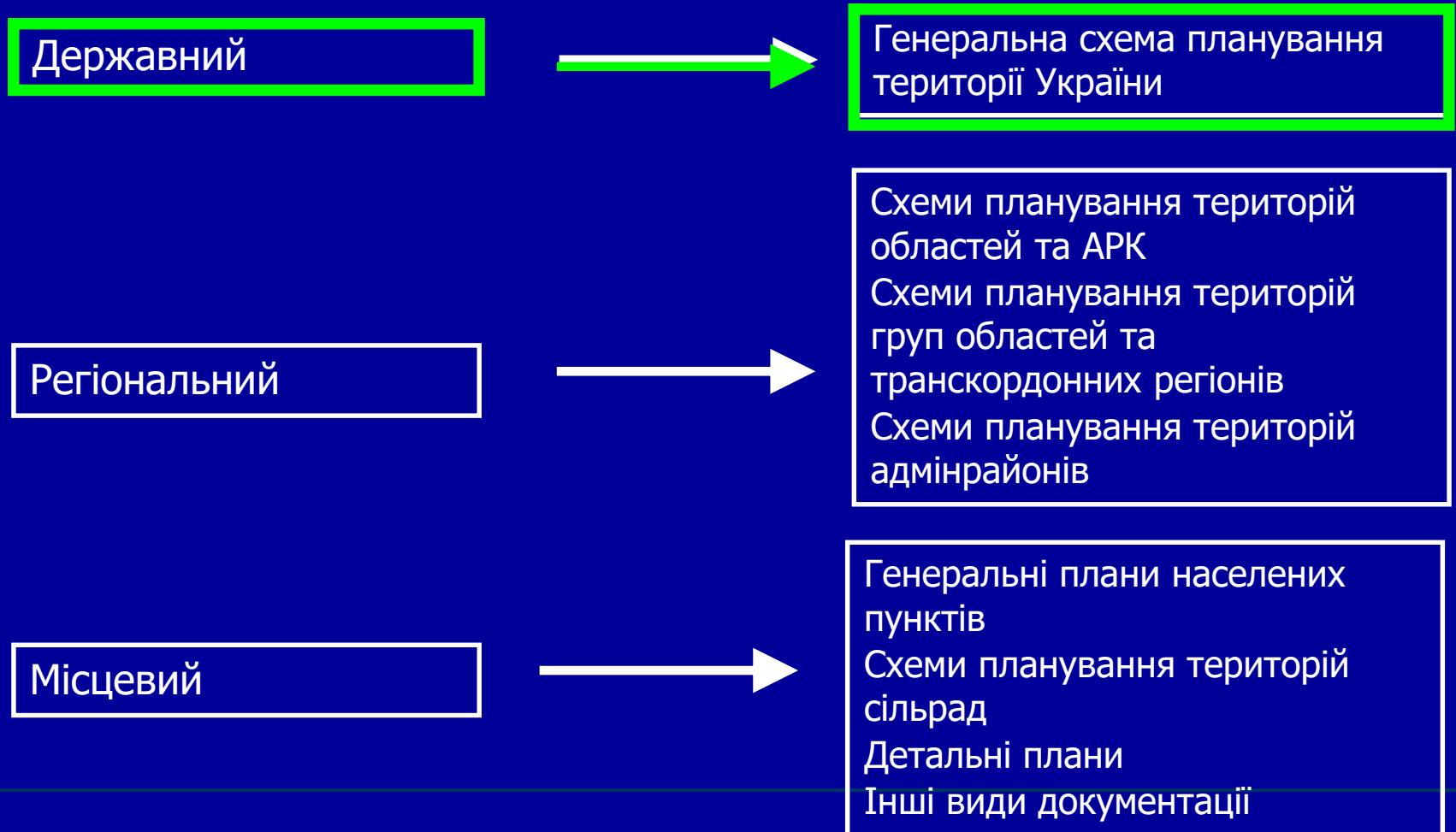
Основні методологічні принципи
відновлення міських територій

Закон «Про регулювання містобудівної діяльності»

- 1) планування територій на державному, регіональному та місцевому рівнях;
 - 2) моніторингу стану розроблення та реалізації містобудівної документації на всіх рівнях;
 - 3) визначення державних інтересів для їх врахування під час розроблення містобудівної документації;
 - 4) проведення ліцензування і професійної атестації;
 - 5) розроблення і затвердження будівельних норм, кошторисних норм, нормативів і правил, запровадження одночасної дії застосування будівельних норм, розроблених на основі національних технологічних традицій, та будівельних норм, приведених у відповідність до вимог Європейського Союзу.
-

ДБН Б.1.1-13:2021. Склад та зміст містобудівної документації на державному та регіональному рівнях

ІЄРАРХІЧНІ РІВНІ МІСТОБУДІВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності" щодо Генеральної схеми планування території України

ГЕНЕРАЛЬНА СХЕМА ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ визначає пріоритети та концептуальні вирішення планування і використання території країни, вдосконалення систем розселення та забезпечення сталого розвитку населених пунктів, розвитку виробничої, соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури, формування національної екологічної мережі.

Згідно із Проекту Закону про внесення змін Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності" щодо Генеральної схеми планування території України

ГЕНЕРАЛЬНА СХЕМА ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ – основний вид документації з планування територій на державному рівні, що визначає концептуальні вирішення планування та використання території України";

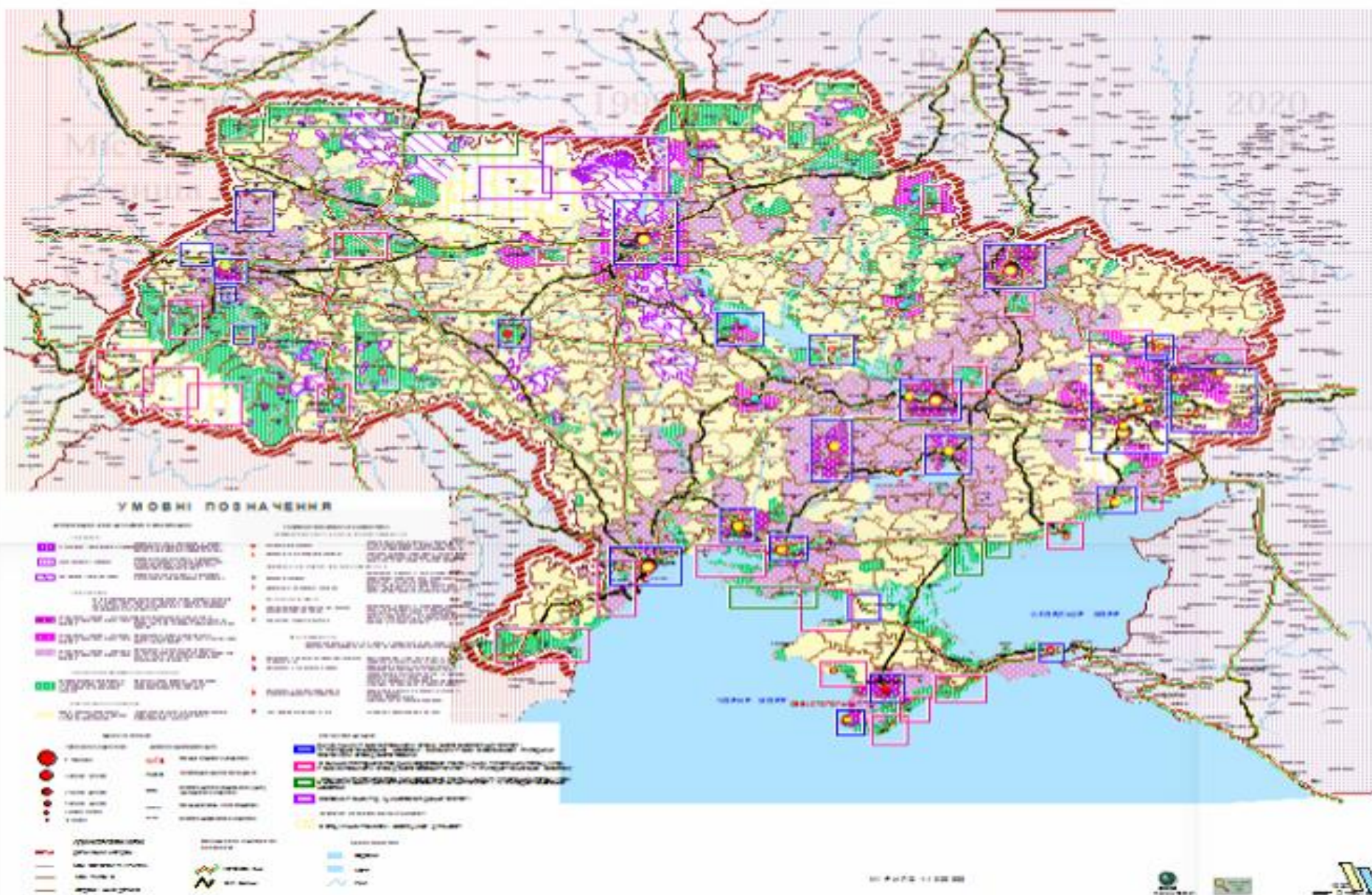
ДО ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ ГЕНЕРАЛЬНОЇ СХЕМИ ВІДНЕСЕНІ:

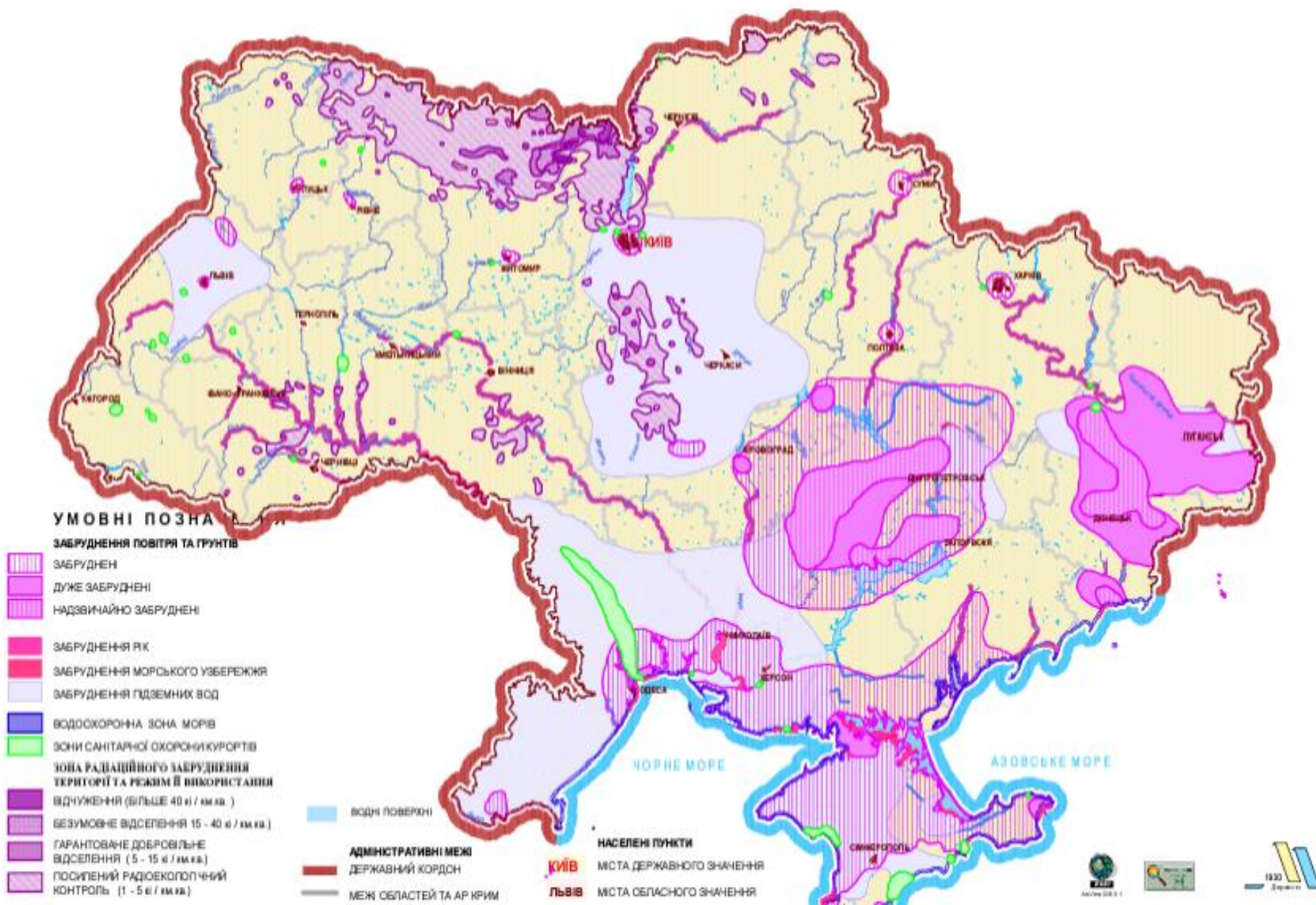
- узагальнення прогнозів соціально-економічного розвитку країни, визначених у загальнодержавних програмах соціального, економічного розвитку, інших державних програмах, схемах розвитку галузей, а також виявлення пов'язаних з цим намірів та потреб використання окремих територій;
- визначення напрямків вдосконалення систем розселення та сталого розвитку населених пунктів.

Зміни в кількості поселень різних типів на території України

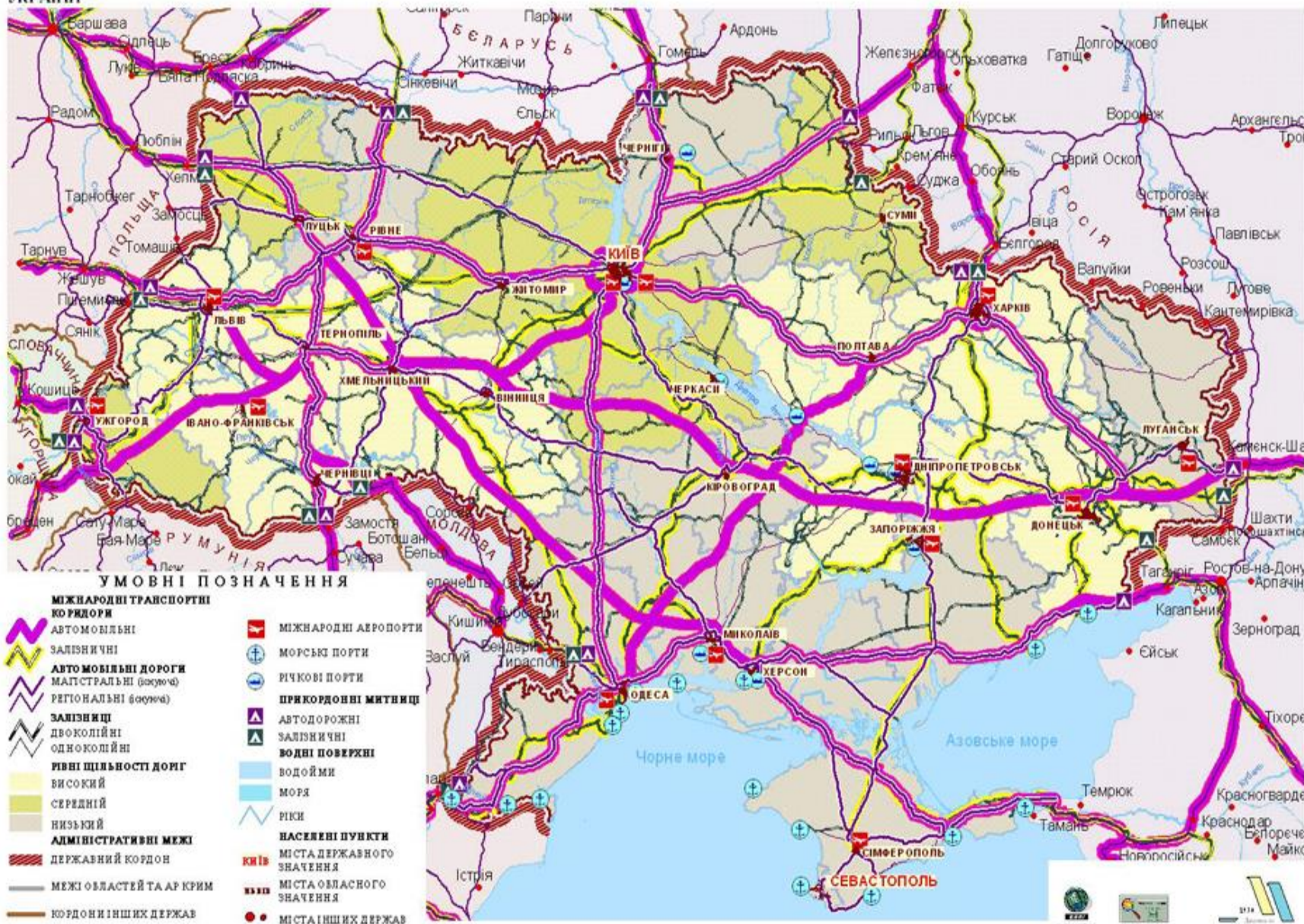
Населені пункти	Роки		
	1999	2000	2020
Міста	436	448	448
Селища міського типу	925	894	893
Сільські поселення	28660	28739	28680

**ПЛАНУВАЛЬНА СТРУКТУРА ТА ВИДИ
ПЕРЕВАЖНОГО ВИКОРИСТАННЯ
ТЕРИТОРІЇ**

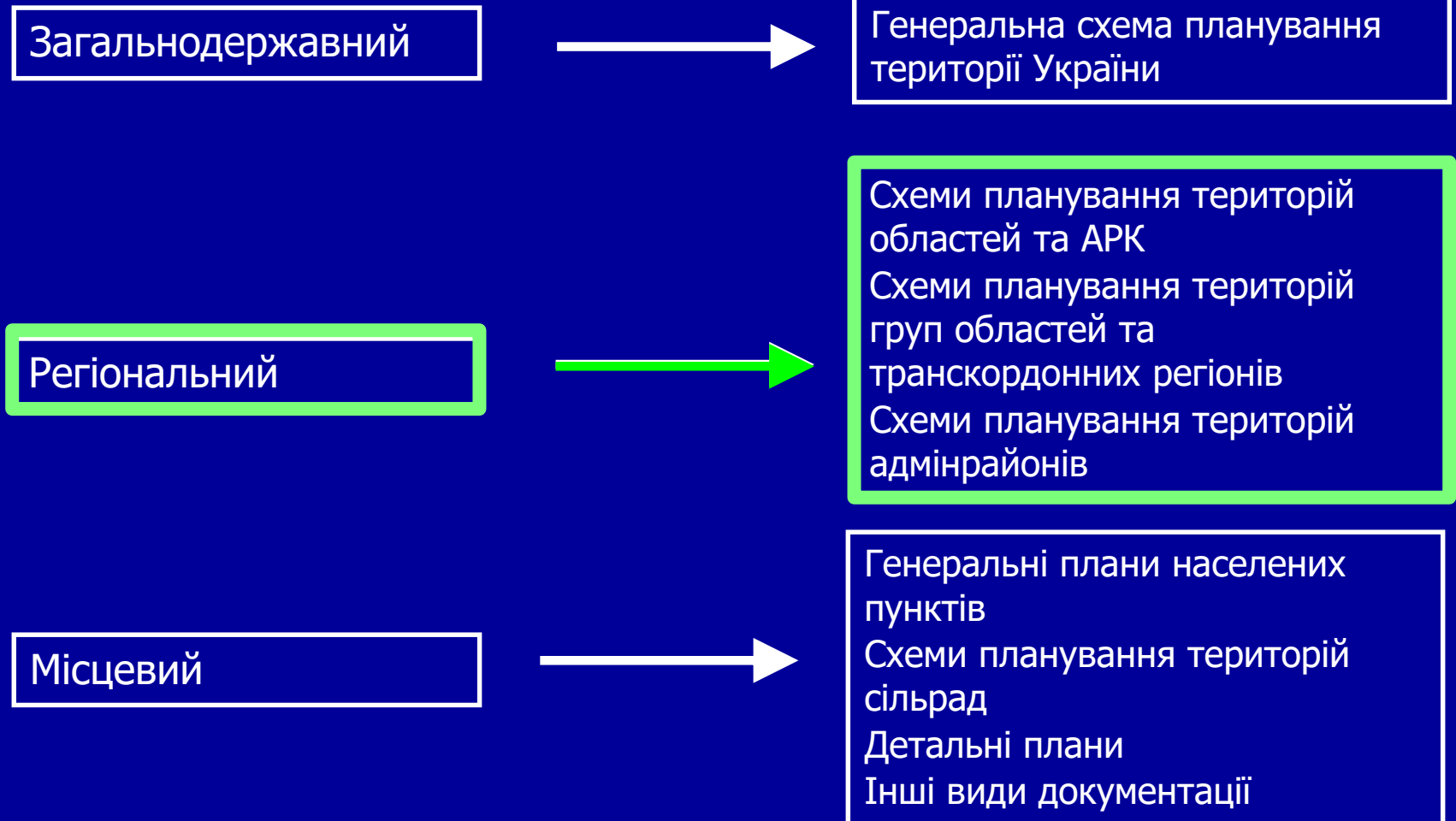

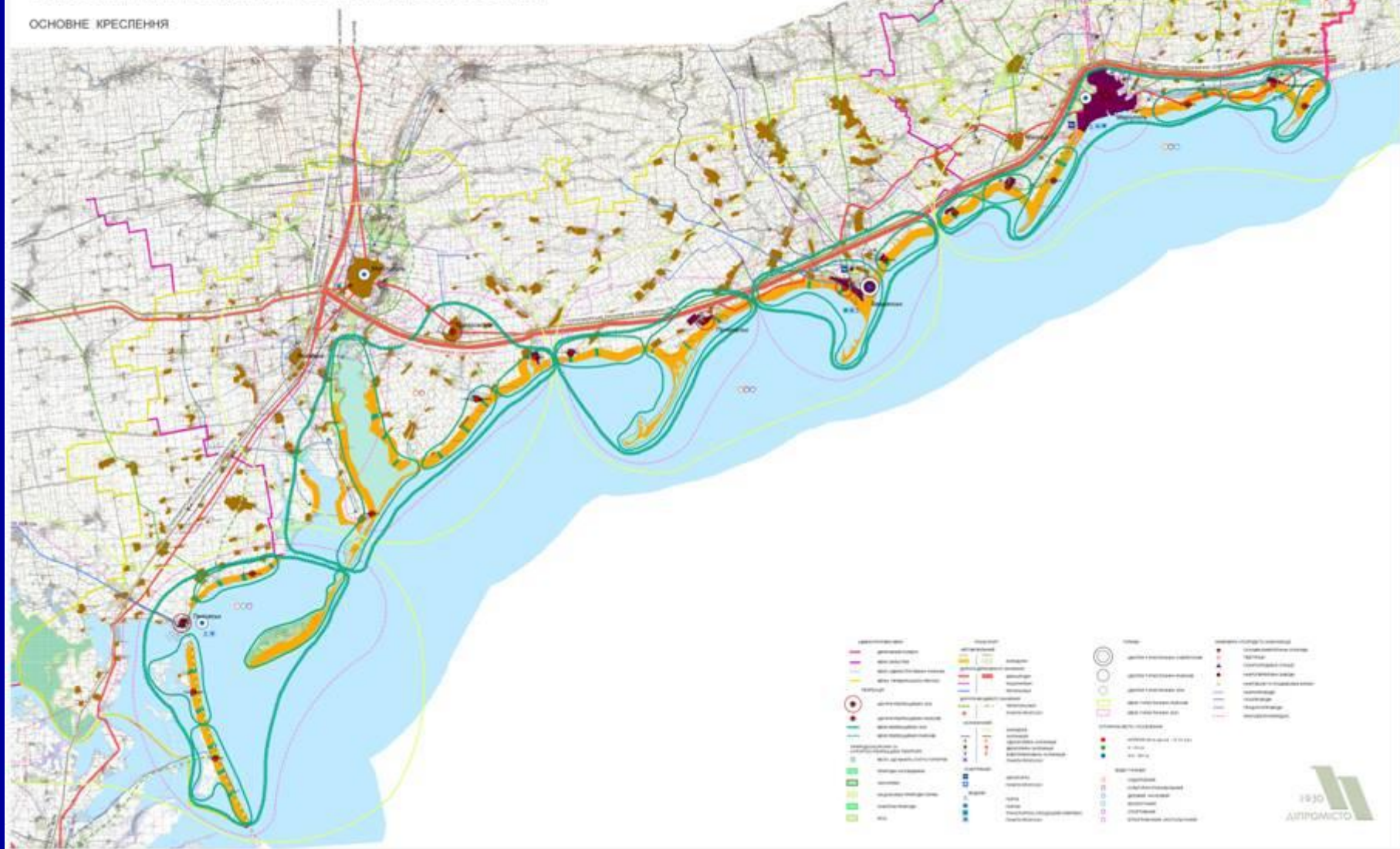

ІЄРАРХІЧНІ РІВНІ МІСТОБУДІВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

ОСНОВНЕ КРЕСПЕННЯ

ІЄРАРХІЧНІ РІВНІ МІСТОБУДІВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Загальнодержавний

Генеральна схема планування території України

Регіональний

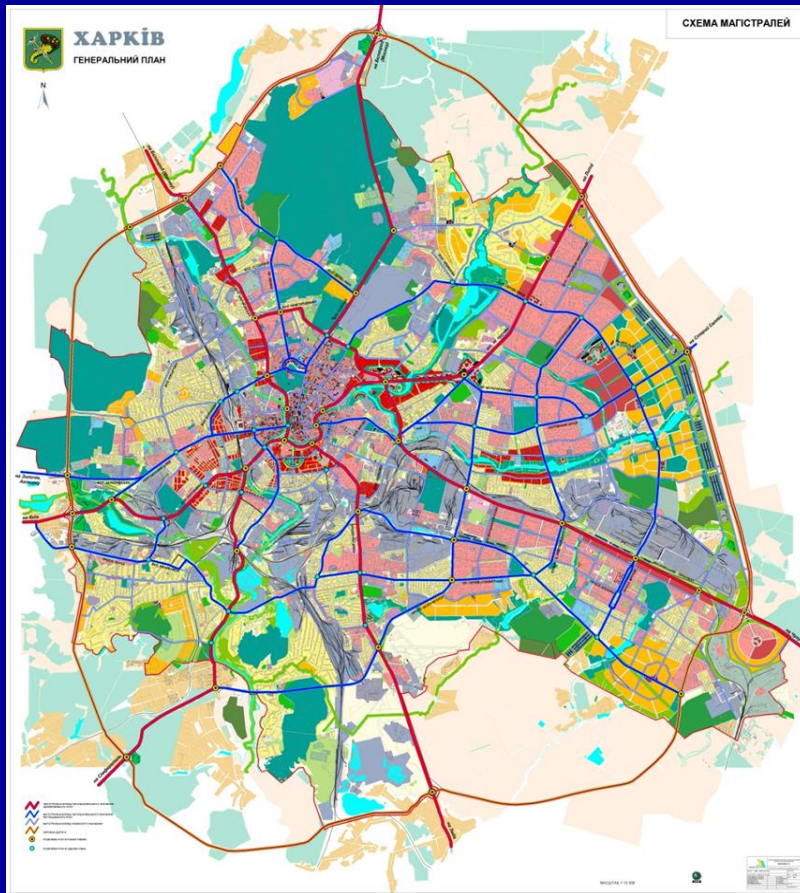
Схеми планування територій областей та АРК
Схеми планування територій груп областей та транскордонних регіонів
Схеми планування територій адмінрайонів

Місцевий

Генеральні плани населених пунктів
Схеми планування територій сіл/рад
Детальні плани
Інші види документації

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПЛАН НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ є основним документом з планування території, призначеним для визначення та реалізації довгострокової містобудівної політики органу місцевого самоврядування щодо використання і забудови території населеного пункту.

Афінської хартії (1933 р)

Перша частина декларації Містобудівного чинники розвитку й основні проблеми:

1. Місто є лише частиною загального;
2. Необхідність співвідношення суспільних, економічних, соціальних, політичних та інших проблем з цінностями життя, з індивідуальністю людини;
3. Передпроектні дослідження при розробці містобудівних проєктів повинні мати комплексний підхід;
4. Формування міст і поселень розглядалося у взаємозв'язку з природними особливостями територій;
5. В якості компоненту містобудування як управління розглядалася адміністративна система;
6. Причини, що викликають необхідність розвитку міст розглядалися в історичному контексті як ті, що постійно змінюються.

НОРМАТИВНА БАЗА ЄВРОПИ

Хартія сталого розвитку міст Європи (Ольборзька хартія), 1994 р.

Соціальна необхідність переходу до концепції «сталого міського розвитку» (Sustainable Urban Development) доводить значення оптимальної ландшафтної організації території міста, що залучає використання ландшафтного дизайну для вдосконалення екологічних й естетичних якостей міського середовища.

Європейська перспектива просторового розвитку (1999).

Передбачає розвиток поліцентричної і збалансованої урбаністичної системи, зміцнення партнерських відносин між міськими та сільськими місцевостями, створення нових взаємин між містом і селом; розроблення інтегрованих транспортних і комунікаційних концепцій, які підтримують поліцентричний розвиток території ЄС і забезпечують доступи до інфраструктури і знань.

Лейпцизька хартія стійких міст Європи (2007).

Особливо важливі заходи щодо підвищення конкурентоспроможності європейських міст:

1. Створення та зміст якісних публічних зон.
2. Модернізація мереж інфраструктури та підвищення енергоефективності.
3. У загальноміському контексті приділити особливу увагу міським кварталам, що опинилися в невідповідному становищі.

Європейська урбаністична хартія (2008)

1. Міста відповідають за побудову такої системи управління, яка враховувала б нові вимоги демократії.
2. Міста повинні діяти, спираючись на політику сталого розвитку для досягнення історичного компромісу між економічними, соціальними та екологічними вимогами і збереженням навколишнього середовища для наступних поколінь

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 212-3. **Порушення права на інформацію та права на звернення**
Не оприлюднення інформації, обов'язкове оприлюднення якої передбачено законами України" Про доступ до публічної інформації" та "Про засади запобігання і протидії корупції", тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Порушення Закону України" Про доступ до публічної інформації", а саме: необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом, не надання відповіді на запит на інформацію, ненадання інформації, неправомірна відмова в наданні інформації, несвоєчасне або не повне надання інформації, надання не достовірної інформації, тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.